

Lansko leto vrgla ga je kruta bolezen v posteljo, katero je potem le redkokrat zapustil, pa vselej za kratek čas. Pokojnik bil je vzgled prave krščanske do srca segajoče pobožnosti. Bil je pa tudi miren in tih, a vztrajen narodnjak. Zunanji narodnjaki so kaj radi zahajali k njemu. V prejšnjih zlih časih je bilo dovolj, da se brezozirnemu roganju in pikanju nasprotnih „olikanih“ in „liberalnih“ someščanov ni udal. Da je on mož bolj visokoletskih misli in naklepov in da je na drugi strani bolj oprezen in jeklen, izgubili bi bili v njem poveljnika naše stranke. Vsakako zasluži že to priznanje, da je ostal dosleden do zadnjega vzdihljeja. Kakor da ni smel dalje časa ločen biti od svojega najmlajšega otroka, ki je bil komaj pred enim tednom pokopan, in od prejšnjega dekana g. Druškovića, kateremu je bil mnogo let cerkveni ključar in ki je dan pred njim umrl, preminol je včeraj iz svoje ljubljene družine za vselej: Njegov spomin ostal nam bode blag; ne bode se mogel zapisati na njegovo gomilo izrek pesnika, da „nad zapuščeno gomilo — umaknil ni glas klivete; — razdeva podobo milo — in pali nadgrobne cvete.“ Umolknil je glas nasprotnikov, ki izpredidijo, da ni bilo prav, če so ga pregnali zaradi njegovega mišljenja; odmevala bo pa med grobnimi cvetlicami tiha, gorka molitev in večni blagoslov. To bodi najlepša tolažba žalujočej ženi in solzečim se otrokom pokojnika. Blag mu ostani spomin.

— k.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odbor gospodske hiše, ki pretresuje načrt nove šolske postave, se sicer posvetuje sedaj o njem, toda nič se ne izda, kaj da namerava z načrtom. Zato se misli v obče, da nima z njim nič kaj veselja. — Liberalci se ponujajo sedaj poljskim drž. poslancem in mogoče je, da jih dobijo na svojo stran. Ako se to izgodi, potem pridejo liberalci do večine v drž. zboru in s tem tudi do vlade. To se izgodi gotovo, ako hoče grof Taaffe in le-to je prav lahko mogoče. — Vsled nove postave sme štajarska dežela vzeti 10 milj. posojila ter se obrne naj ta denar za nove železnice. Škoda, da ga brž ostane, kakor je to že navada, največ na gornjem, nemškem Štajarji. — V Lankovicah bode na praznik sv. Jožefa zborovanje kat. pol. društva in velja le-to najbolj prihodnjim volitvam v drž. zbor. Več nemških konservativnih poslancev pride za-to k zborovanju. — Na Koroškem stavi se razupiti „bauernbund“ že zopet na noge ter dela posebno v slov. občinah za nemški liberalizem in žal, da ne brez vsega uspeha. Nasproti „bauernbundu“ je sedaj že pač slov. društvo „Straža“, ali kakor je podoba, vladi, oziroma

dež. predsedniku ni nič po volji in zato naj ne pričakuje ona nič od vlade razven težav! — Prvo zborovanje kat. polit. društva v Ljubljani je bilo sijajno in če se kat. moške kje ne vtrudijo prehitro, bode še to novo društvo močan jez, zoper liberalizovanje, katero se že tudi na slov. tleh kaže, nič ne na srečo slov. ljudstva. — Dež. predsednik, baron Winkler izpolni k malu 12. leto svoje vlade in slov. rodoljubi pripravijo mu bojda v priznanje posebno častitko. — Na Primorji se dela sprava med slov. rodoljubi, ki so si bili prišli navskriž o zadnjih dež. volitvah, ali v tem jim gre le po času naprej; upajmo, da bode zato sprava, ko se doseže, tem trdniša! — Kar je še Lahov v naši državi, za te se napravi vseučilišče v Trstu, ako se vsliši od c. kr. vlade prošnja nekaterih Lahov. To bode pa že težko. — V saboru v Zagrebu ima ban Héderváry lahko delo, kajti „narodna“ stranka lepo prikimuje v vsem, kar zahteva ban od nje. — Madjarski listi trosijo novico, da hoče škof. dr. Strossmayer zapustiti svojo škofijo ter se za vselej preseliti v Rim. To je pač le „pobožna“ želja Madjarov! — Predsednik v ogerskem ministerstvu, Koloman Tisza gre sedaj v resnici in na njegovo mesto stopi grof Szapáry, ali zato ne bode nič bolje, kajti tudi Szapáry je ud liberalne stranke, samo da ni kalvinec. S Tiszom odstopi tudi minister notranjih zadev, grof Teleki svoje svoje mesto grofu Zichyju. — Pravda v Vadovicah skorej zoper same jude, ki so ljudi vabili ali celo silili k izseljenju in jih pri tem slekli, kar se je dalo, je h koncu in vsi pridejo pod ključ od 6 mesecev do 10 let. To so vam grdi ljudje!

Vnanje države. Odkar je Rim glavno mesto Italije, ne godi se mu dobro ter je nad 4000 stanovanj sedaj praznih po mestu. Rim pač ne sliši Italiji, ampak katol. cerkvi! — V italijanskem drž. zboru poje se v časih huda ministru Crispiju, ker ne more izpolniti vsega, kar čejo od njega framasoni. — Koliko hudo delnikov živi v Italiji, to si lahko mislimo, ako je sedaj več, kakor 8000 zločincev obsojenih na žive dni v ječo. To je pač sad ščuvanja zoper kat. cerkvo! — Na Francoskem raste število boulangistov, torej najhujih nasprotnikov sedanje republike. — Mladi princ Orleanski še biva vedno v ječi in sicer v Clairveau. To bode pa gotovo le na škodo republike, kajti ljudstvo sedaj vidi, da ste si republika in krivica rodni sestri. — Anglijska vlada se ne vdeleži rada zbora gledé delalskih razmer, toda z lepa ne more izostati in zato pošlje sedaj vendar le dva poslanca v Berlin k shodu. — Parnell, vodja katol. Ircev, predlaga v anglijskem drž. zboru načrt nove postave, vsled katere se naj daje nekaj zlajsave ubogim najemnikom. Ni misli na to, da zbor kedaj pritrdi

temu načrtu. — Zopet se ponavlja govorica, da odstopi nemški kancelar, knez Bismarck ali po naši misli se to ne izgodi, kajti Nemčiji še je preveč treba tega „moža železa in krvi.“ Iz Rusije se sliši nov glas o sili, ki se dela tistim prebivalcem, ki se držé katol. cerkve in ne marajo popov pravoslavne ali ruske cerkve. — Bolgari so izračunili, da terjá Rusija za 3½ milj. več vojne odškodnine, kakor ji je dohaja, a zadnja pač ne bode iz lehka odstopila od cele vsote, ki si jo računí ona. — Predsednik srbske skupščine, dr. Pašić je šel v Rusijo k carju in ljudje majojo z glavo nad to „božjo potjo.“ — Da Turčija ne pripozna princa Ferdinanda Koburškega za bolgarskega kneza, za to še ji bojda ni pravi čas in skorej težko, če ta kedaj napoči. — Na otoku Kreta nastaja že bolj in bolj mir med turki in kristjani, ker se kaže turska vlada nekam bolj pravična do poslednjih. — Kakor je podoba, je neguš Menelik sedaj gospod čez celo Abesinijo, ali zato je sam hlapec Italije ter ne sme brez njene volje ničesar storiti. — V Braziliji, v južni Ameriki, ne pride nova republika še nič do miru ter vzbruhne sedaj tu, sedaj tam ustaja zoper njo. Doslej še je to vse sicer brez uspeha, toda kdo ve, kaj še pride! — V severno Ameriko, v „zjedinjene države“ se je leta 1888 preselilo iz naše države blizo 29.000 ljudi in kakor se misli, je bilo lani jih še večje število. Tako izseljevanje pač ni veselo znamenje za državo, vendar se godi tudi po drugih deželah tako ali še huje, izlasti tudi v Nemčiji. — Turšice je lani sila veliko priraslo v Ameriki in sedaj je je ½ milj. centov na poti v Evropo. Cena torej naši ne bode po takem višja.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

Je-li čudež ali kaj? Tako vpraša ob štajarsko-ogerskeji meji sosed soseda in znanec znanca, ako se snideta. Jaz, pisatelj teh vrst, pa ne rečem tu ne tako, pa ne tako, če tudi sem sam vse videl. Kar pa sem videl, to ti hočem, dragi čitatelj, v pričujočej črtici na tanko opisati, da ti prihranim daljno pot v Ogersko, če bi te vže tirala tje, kakor je mene, radovednost. Sicer pa ti ne bode žal, če si ogleš Ogersko, posebej ne, če le imaš za čim. Videl boš en del lepega Medjimurja, en del Prekmurja in na zadnje še en del trde Madjarske. Spoznaval boš prav prijaznega, ljubeznjivega, prekmurskega, oziroma madjarskega seljaka in ponosnega, umoglavega Madjara. Lahko si bodeš potem predstavljati, se ve, da v majhnej meri, veliko ogersko planjavo, madjarskega pastirja-čikoša, madjarsko krčmo-čardo in učil

se boš, česar je še nam Slovencem prav potrebno, namreč — ljubiti in vzviševati svojo materinščino! Rečem ti pač, vzemi, če se bodeš res napotil tje, mnogo novcev seboj: Madjarska je draga!

Za sedaj pa me spremljaj, dragi čitatelj, v duhu v prekmursko vas Otizo.

Ta vas šteje kakih 30 hiš, katere stojé deloma ob glavnej cesti, vodečej iz Radgone skozi Belotince v Lendvo, deloma pa ob občinskeji cesti, katera se na gorenjem konci vasi od glavne ceste na desno odcepi, na spodnjem konci pa zopet ž njo združi. Hiš je največ lesenih. Jedna na spodnjem konci vasi je pač prav lepa. Zidana je in od zunaj prav okusno zmalana. Pred hišo je veliko dvorišče s prodom posuto, za hišo lep vrt, na desno prostorno gospodarsko poslopje, na levo pa kakih pet velikih koruznjakov. Ravno te hiše smo hodili gledat! Zakaj neki? Zato, ker smo slišali, da iz te hiše rešnja kri izvira! Vse je mogoče, pa kar vidi človek, če mu je mogoče, sam, to tem ležje veruje. In tako se je tudi pri nas več nevernih Tomažev oglasilo. Pet nas se je odločilo prepričati se, je-li res, kar ljudje govoré. Najeli smo si voznika in dne 17. julija odinili iz domačije v Otizo, od ondod pa v bližnje mesto Lendvo.

Vreme je bilo ta dan zelo ugodno. Že predvečer, v soboto, pripravljalo se je k dežju in tako je obviselo tudi ta dan. Deževalo ni, a nebo je bilo z debelimi oblaki prevlečeno. Vroče nam tedaj ni bilo, pa tudi prahu nismo preveč požirali. Do Stridove ni bilo prijetno potovanje, kajti naše občinske ceste so še prav slabe, posebej po bregovih, kjer imamo take ozke klance, da voznik niti ob vozu iti ne more. V kakšnej zadregi sta dva voznika, če se v takem klancu snideta! Ker se ogniti ne moreta, njima tedaj nič drugega ne preostane, kakor da vleče jeden svoj voz nazaj tako daleč, da pride do prostora, kjer zamore svoj voz v stran potisniti. Da se voz na takej cesti tudi prav lahko prekucne, lahko si mislimo. Tudi nam se je taka zgodila. (Dalje prih.)

Smešnica 11. Krčmar pokaže trgovcu neko podobo ter ga vpraša: „Ali je to vaš sin?“ — „Je“, odgovori trgovec, „tak je blizo moj sin.“ „Ali“, nadaljuje krčmar, „vaš sin mi je 30 gld. že dolgo na dolgu.“ „Oj“, odvrne trgovec, „oj, tak pa je že celo moj sin.“

Razne stvari.

(Žalostna novica.) Nevarno vzboleli so v Solnogradu Nj. ekscelecija mil. knezonadškof dr. Albert Eder. Na ozdravljenje je še neki le malo upanja.

(Dež. zbor.) Letos bodo volitve za dež. zbor in sluti se, da se vršé one še le v meseci